Sese ad beneplacita dedicissimus exhibet. Tuis tue humanitati quas plurimum et nuc quidem repetitis viribus accepi (quibus hactenus no respondi) Vtor iucundissime Quas lectitasse milleies ne quidquam satis est Earumque dulcedine delector, ac si tua iucundissima fruar presentia Tametsi dum pridem apud nos Mutui eramus Non eas quas mente habebam benevolencias seu digna humanitatis officia impenderem Et no abfore facile factum prespendo potest Tum quia humanitas tua, que Musis, artibus, viris iocosis et solatiosis delectatur Tum denique quia ego homo melancholicus, gravis, plurimis intentus, no mei (vt ita dicam) iuris existens Et aliorum potius subiectus. Haud illum penes me solatium inuenire potui. Siquidem cum Amicitia vera non magis presenti, quam Absenti faueat, Nec potiore scribendi inuenio causam Nisi me tui dyecesim, teque colere et amare, et observare vnice, Tuumque statum, qui Nedum vite Moram, expultricem quoque virorum philosophiam sequeris: Verum preter ceteras artes, que studio, diligencia, preceptoribusque apprehendi solent, poesim, quam nemo, nisi diuino munere preditus, assequi. Nemi secundus reputaris, Tubumque tolerem successum indies optare. Libellis, denique quos nuy tum Lepidos, quam fugitiuos ex te suscepi, virorum iucundissime, Nec quicquam in oculis meis optatius. Preter eos quos proximis mensibus, tua solertia libros spopondit meo nomi scribendos Pro quibus Venerabilem virum Willimum presbiterum. Nemo hilibaldi dyacon in Albona cum gallo. Nro hezemo solitudines ostendit, Nomia sumopere desiderat, Qua in re me dum priam nram Verum etiam Genealogiam tua Cum sermo vulgaris nostri de Wat Vontat, plurimum extollit. Si in gloriosam Cognomen Wiborcadam mutemque nramque, denique Magnoaldum qui ipse magnarum virtutum insigma Magnus tam a theodero contrarie quam a Nicolao appellatus est: Non postposueris. Et quanquis huiusmodi amici Nomitati semper sit repugnus, pnitus nil censeo scribendum Cum baccalaurei seu scriba, ymo Verius Mercator, pnuper gezuly Moue Crustang tripolit, qui filius est secundi Ormad me melius Nouit: hic ea que ipse longius forsan ambagibus remoliuntur, plenius enucleauisset explicabit Est quoque apud tua benignitate Adolescens de zella cpi Stopali Rudolfus King nuncupatus Cum tue humanitati Si preter mee tue no obsurdescat benevolencie, commendatum habere exopto Cum quia ex te in virtu nasci potest elegante Tum qa tua ex eo laus celebrescat, et tot progenie ipsius, quie veros habet tue pcie ny minimos Rem vtique accepta ferisse non ambiges. Vale et me vt soles ama. Nec mirezis me que poetarum vestigia nunquam calcaui: Ecce tibi iando. Stilo vsum. Quod tu amore victus indecent attempsisti. da veniam oro. Iterum atque iterum Vale Rupt ex diui apudo gallis Anno 12. die 11 Mensis July.

Tuus Hezmang Miles
diui Magni Rector etc

Joachimo Vadiano philosopho
et poete Viennensi doctissimo -
Sibi Colendissimo -